

Pamatlietas puse

Dumitru-Tudor Dorobantu

Rezolutīvā daļa

Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), 1. panta 3. punkts, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja izpildes tiesu iestādei ir objektīva, ticama, precīza un pienācīgi aktualizēta informācija par apcietinājuma apstākļu sistēmisku un vispārēju nepilnību esamību izsniegšanas dalībvalsts brīvības atņemšanas iestādēs, lai novērtētu, vai pastāv nopietni un pamatoti iemesli uzskatīt, ka pēc personas, attiecībā uz kuru ir izdots Eiropas apcietināšanas orderis, nodošanas šai dalībvalstij tai pastāv faktiskais risks tikt pakļautai necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei 4. panta izpratnē, tai ir jāņem vērā visi atbilstošie materiālie aspekti saistībā ar brīvības atņemšanas iestādi, kurā konkrēti ir paredzēts šo personu turēt apcietinājumā, kā, piemēram, katrai apcietinājumā esošajai personai pieejamā personiskā telpa šīs iestādes kamerā, sanitārie apstākļi, kā arī apcietinātās personas pārvietošanās brīvība minētajā brīvības atņemšanas iestādē. Šis vērtējums neattiecas tikai uz acīmredzamu nepilnību pārbaudi. Lai veiktu šādu vērtējumu, izpildes tiesu iestādei ir jālūdz izsniegšanas tiesu iestādei informācija, ko tā uzskata par nepieciešamu, un, ja nav konkrētu elementu, kas ļautu uzskatīt, ka apcietinājuma apstākļi neatbilst pamattiesību hartas 4. pantam, principā tai ir jāpaļaujas uz šīs iestādes sniegtajiem solījumiem.

It īpaši attiecībā uz vienai apcietinājumā esošajai personai pieejamo personisko telpu izpildes tiesu iestādei, tā kā šobrīd šajā ziņā Savienības tiesībās nav minimālo normatīvu, ir jāņem vērā no Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta 1950. gada 4. novembrī Romā, 3. panta, kā to ir interpretējusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, izrietošās minimālās prasības. Lai gan pieejamās telpas aprēķinā nav ietverama telpa, kura ir sanitārā infrastruktūra, tajā ir jāņem vērā telpa, kurā ir mēbeles. Tomēr apcietinātajām personām ir jāaglabā iespēja normāli pārvietoties kamerā.

Izpildes tiesu iestāde nevar izslēgt, ka pastāv faktiskais necilvēcīgas vai pazemojošas attieksmes risks, pamatojoties tikai uz to, ka attiecīgās personas rīcībā izsniegšanas dalībvalstī ir tiesību aizsardzības līdzeklis, kas tai ļauj apstrīdēt tās apcietinājuma apstākļus, vai ka šajā dalībvalstī pastāv likumdošanas vai strukturālie pasākumi, kuru mērķis ir pastiprināt apcietinājuma apstākļu pārbaudi.

Minētās iestādes konstatējums, ka pastāv nopietni un pamatoti iemesli uzskatīt, ka pēc tās nodošanas izsniegšanas dalībvalstij attiecīgajai personai pastāv šāds risks to apcietinājuma apstākļu dēļ, kādi ir brīvības atņemšanas iestādē, kurā ir konkrēti paredzēts to turēt apcietinājumā, – lemjot par šādu nodošanu – nevar tikt atsvērts ar apsvērumiem saistībā ar tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās efektivitāti, kā arī savstarpējās uzticēšanās un atzīšanas principiem.

(¹) OV C 268, 30.7.2018.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 7. oktobra spriedums (Court of Appeal (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Safeway Ltd/Andrew Richard Newton, Safeway Pension Trustees Ltd

(Lieta C-171/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – EK līguma 119. pants (redakcijā ar grozījumiem – EKL 141. pants) – Vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmēji – Vienlīdzīga darba samaksa – Privātā uzņēmuma vecuma pensiju sistēma – Parastā pensionēšanās vecuma nošķiršana atkarībā no dzimuma – Pasākumu, ar ko atjauno vienlīdzīgu attieksmi, noteikšanas datums – Šā vecuma vienādošana ar atpakaļejošu spēku, pieskaņojot to personu, kuras iepriekš bijušas nelabvēlīgākā stāvoklī, vecumam)

(2019/C 423/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal

Pamatlietas puses

Prasītāja: Safeway Ltd

Atbildētāji: Andrew Richard Newton, Safeway Pension Trustees Ltd

Rezolutīvā daļa

EK līguma 119. pants (redakcijā ar grozījumiem – EKL 141. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka bez objektīva attaisnojuma tam ir pret-runā, ka, lai izbeigtu šai tiesību normai pretēju diskrimināciju, kas izriet no tā, ka tiek noteikts atšķirīgs parastais pensionēšanās vecums atkarībā no dzimuma, šīs pensiju shēmas ietvaros par laikposmu no šā pasākuma paziņošanas līdz tā noteikšanai ar atpaka-ļejošu spēku šīs shēmas dalībnieku PPV tiek vienādots, piešķaujot to tās personu kategorijas, kas iepriekš bijušas nelabvēlīgākā stā-voklī, PPV, pat ja šāds pasākums ir atļauts valsts tiesībās un šīs pensiju shēmas dibināšanas aktā.

(¹) OV C 190, 4.6.2018.

**Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 16. oktobra spriedums (Fóvárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Lieta C-189/18) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 167. un
168. pants – Tiesības uz PVN atskaitīšanu – Atteikums – Krāpšana – Pierādījumu iegūšana – Tiesību
uz aizstāvību ievērošanas princips – Tiesības tikt uzklausītam – Piekļuve lietas materiāliem – Eiropas Savienības
Pamattiesību hartas 47. pants – Efektīva pārbaude tiesā – Pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips – Sacīkstes
princips – Valsts tiesiskais regulējums vai prakse, saskaņā ar kuru, pārbaudot nodokļu maksātāja tiesības uz PVN
atskaitīšanu, nodokļu iestādei ir saistoši konstatējumi par faktiem un juridiskās kvalifikācijas, ko tā pati
ir izdarījusi saistītos administratīvos procesos, kuros šis nodokļu maksātājs nepiedalījās)**

(2019/C 423/09)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fóvárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips un Hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem principā nav pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums vai prakse, saskaņā ar kuru, pārbaudot nodokļu maksātāja īstenotas tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu, nodokļu iestā-dei ir saistoši konstatētie fakti un juridiskā kvalifikācija, ko tā jau ir izdarījusi saistītos administratīvajos procesos pret šī nodokļa mak-sātāja piegādātājiem un uz ko ir balstīti lēmumi, kuri kļuvuši galīgi un ar kuriem ir konstatēta krāpšana pievienotās vērtības nodokļa jomā, ko ir izdarījuši šie piegādātāji, ar nosacījumu, pirmkārt, ka tā neatbrīvo nodokļu iestādi no pienākuma informēt nodokļu maksā-tāju par pierādījumiem, tostarp tiem, kas izriet no šiem saistītajiem administratīvajiem procesiem, pamatojoties uz kuriem tā ir